

ÖNTIK A SZURKOT

*Foldják a tankörte utat,
nagy üstökben rotyög a kátrány.
Barna, félmeztelen parasztok
öntik a szurkot. Csodálatos látvány!*

*Májusi zöld a nyárvégi mező:
egy jó termés három rosszat feledtet.
Emlékszel? Itt fagyott hullák között
mentél a hóban, sírva. Elfeledted?*

BÓKA LÁSZLÓ

KINEK FÁJ

*Kinek fáj kurta kenyerem,
s hogy a szememben fény ragyog,
s hogy e rend védi versemet
s nem testemet az angyalok?*

*A hosszú, sovány bőjt alatt
hányszor vicsorgott rám a rém.
Fahegyin bújtam meg, helyem
az út volt meg a pincemély.*

*Verseimen ügyész legelt,
s kardlap vagdosta a nyomom.
Szabad lelkem hiába szállt,
az égen is sok volt a gyom.*

*Hogy szól a szám, s helyért kiált,
s nem jelez lent a sírfaléc,
nem bűn; jutalom, azt hiszem,
s a harcomért nagyon kevés.*

*Kinek fáj helyem, örömöm,
s e szüntelen nagy akarás?
Mikor szívében rejteget
nőm, gyermekem, s mindenki más.*

MÁTYÁS FERENC